

SOERA 36

YAA. SIEN

Mekka periode

Deze soera, die uit 83 verzen bestaat, werd tijdens de midden Mekkaanse periode geopenbaard. Zij ontleent haar naam aan het eerste vers, één van de kortste [beginletters] in de Koran. Deze beginletters betekenen volgens sommigen, impliciet “O mens”, [waarmee de profeet Mohammed, vrede zij met hem, wordt aangesproken, dit blijkt duidelijk uit vers 3 (red.)]. Deze soera behandelt, door gebruik te maken van verschillende argumenten, drie van de 6 grondbeginselen [zuilen] van het geloof, namelijk: het geloof in de eenheid van God, het hiernamaals en het profeetschap. De Boodschapper van God – vrede en zegeningen zij met hem – verklaarde [vanwege het belang ervan] dat deze soera het hart van de Koran is (at-Tirmidhî, “Thawaab al-Goer’aan”, 7), omdat zij de “dode” harten laat ontwaken om hen bewust te laten leven. Hij adviseerde ook om deze soera bij iemands sterfbed te lezen, [opdat hij rust ervaart bij het aanhoren ervan (red.)].

In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle (*de Erbarmer*).

1. *Yaa. Sien.*
2. Bij de Koran, (*die*) vol van wijsheid (*is*).
3. Jij bent inderdaad een van de (*uitgezonden*) boodschappers (*om Gods boodschap te verkondigen*);
4. [*Jij bevindt je*] Op het rechte pad.
5. (*Dit is*) het Boek, dat is neergezonden door de meest Glorieuze met onweerstaanbare macht, de Erbarmer,
6. opdat jij er een volk mee kunt waarschuwen wiens voorvaderen (*uit het verleden*) niet gewaarschuwd waren en die daarom achteloos leven (*zonder besef van het onderscheid tussen waarheid en valsheid*).
7. Het woord (*van Gods oordeel en bestraffing*) is inderdaad tegen de meesten van hen ¹ bewaarheid; en toch geloven zij niet.
8. Wij hebben kettingen om hun nekken (*van de ongelovigen onder jouw volk*) gedaan, tot onder hun kinnen, zodat hun hoofden gedwongen omhoog worden gehouden.²
9. En Wij hebben een barrière vóór hen geplaatst en een barrière achter hen en Wij hebben hen met een sluier (*van alle kanten*) omsingeld, zodat zij niets kunnen zien.³
10. Het is voor hen hetzelfde, of jij hen waarschuwt of niet waarschuwt; (*ook al is het jouw missie om hen te waarschuwen en doe jij het zonder enige veronachtzaming*) zij zullen toch niet geloven.⁴

¹ Voor een uitleg, zie: 32:13, voetnoot 9.

² Dit is een allegorie die zinspeelt op mensen die bewust bevooroordeeld en te hooghartig zijn om te geloven. Het betekent tevens, dat zij nooit over zichzelf, over hun eigen wezen en hun fysieke samenstelling nadenken, die hen in staat zou stellen om daarin de tekenen van God te herkennen en te geloven.

³ De vergelijking symboliseert hier weer de situatie, waar de halsstarrige ongelovigen zich in bevinden. Omdat zij te arrogant en koppig zijn om op een onbevooroordeelde manier over hun eigen bestaan na te denken, falen zij erin om het heelal om hen heen op een manier die voordelig voor hen is te observeren. Zij zijn, als het ware gehuld in dikke sluiers van duisternis, blind voor hun omgeving die vol is met tekenen die op het bestaan en de eenheid van God wijzen. Hun blindheid komt voort uit arrogantie en het feit dat hun harten dood zijn, waardoor zij zelfs het vermogen om te geloven verloren hebben. Dus zelfs als zij de “natuur[wetenschappen]” bestuderen en specialisten zijn op het gebied van verschillende wetenschappen, dan nog vergroot die informatie alleen hun onwetendheid over God en de absolute waarheid waar het heelal op is gebaseerd.

11. Jij kunt (*met succes*) alleen degene waarschuwen die (*onbevooroordeeld is en*) de herinnering volgt en eerbied toont voor de Barmhartige, hoewel hij Hem niet kan waarnemen (*omdat Hij buiten zijn perceptie is*). Geef hem dan het goede nieuws van vergeving en een eerbare, royale beloning.
12. Wij zijn het ongetwijfeld Die de doden tot leven brengen; en Wij tekenen op wat zij vooruit sturen (*naar het hiernamaals*) en wat zij als sporen (*van goed en kwaad*) achterlaten. Alles hebben Wij opgeschreven en bewaard in een duidelijk boek.⁵
13. Leg hen door middel van een gelijkenis (*het verhaal*) uit van de bewoners van een stad, toen de boodschappers daar aankwamen;⁶
14. Toen Wij twee (*boodschappers*) uitzonden tot hen en zij hen beiden verwierpen, versterkten Wij hen vervolgens met een derde en zij zeiden: “Ongetwijfeld zijn wij boodschappers die naar jullie (*met de boodschap van God*) zijn uitgezonden.”
15. Zij zeiden: “Jullie zijn slechts stervelingen zoals wij. De Barmhartige heeft helemaal niets neergezonden (*door middel van een boek, zoals jullie beweren*). Jullie vertellen alleen maar leugens.”
16. Zij (*de boodschappers*) zeiden: “Onze Heer weet dat wij waarlijk boodschappers zijn die tot jullie zijn gezonden.”
17. “Op ons rust slechts als taak, de volledige en duidelijke verkondiging (*van de boodschap van God*).”
18. Zij zeiden: “Wij zien werkelijk onheil in jullie. Als jullie niet ophouden, zullen wij jullie zeker stenigen en dan zal jullie van onze kant waarlijk een pijnlijke bestraffing treffen.”
19. Zij (*de boodschappers*) zeiden: “Wat jullie als onheil zien, ligt bij jullie zelf” [*en is te wijten aan jullie slechte daden*]. (*Beschouwen jullie het als een slecht voorteken*) omdat jullie herinnerd worden (*aan de waarheid*) en gewaarschuwd worden [*voor de gevolgen van jullie daden*]? Nee! Jullie zijn eerder zelf een buitensporig volk [*en verspillen de jullie door God gegeven mogelijkheden*].”

⁴ Of mensen nu geloven of niet, de boodschappers zijn belast met de overdracht van Gods boodschap met al zijn bewijzen. Dat is omdat “zodat hij die zou omkomen door een duidelijk bewijs stierf (omdat hij valsheid volgde) en hij die overleefde door een duidelijk bewijs in leven bleef (vanwege zijn toewijding aan de waarheid)” (8:42) en zodat mensen in het hiernamaals geen excuus tegenover God zullen hebben. De profeten hebben de boodschap niet alleen verbaal overgebracht, maar zij pasten het ook volledig in hun eigen leven toe en belichaamden haar. Dat betekent dat zij haar waarheid praktisch of met hun eigen leven bewezen.

God laat de Boodschapper van te voren weten dat sommigen niet zullen geloven om hem te troosten en om hem te laten weten dat hij zich vooral moet richten op degenen die onbevooroordeeld zijn, wiens harten levend zijn en die daardoor geestelijk niet doof en blind zijn.

⁵ Over de betekenis van het Duidelijke Boek en het verschil tussen het opschrijven en bewaren van de daden van mensen daarin en het bijhouden ervan tijdens hun leven, zie: soera’s 6:59, voetnoot 13; 13:39, voetnoot 13; en 17:14, voetnoot 10.

⁶ Hoewel er verschillende meningen zijn over welk land het hier gaat en wie de boodschappers waren die tot hen gezonden werden, zwijgen de Koran en de hadith hierover. Wat hier dus van belang is, is de instructie die de Koran met deze voorbeeldige gebeurtenis geeft. Het is niet mogelijk om de speculaties te geloven dat het land of de stad, Antiochië was en de boodschappers de discipelen van Jezus, vrede zij met hem, waren. Vers 29 laat ons weten dat de stad ‘daarom door een enkele schreeuw vernietigd’ is, zoals de landen van zo vele oude volkeren die de boodschappers loochenden vernietigd werden, terwijl het historisch niet aangetoond is dat Antiochië na Jezus, vrede zij met hem, een dergelijke verwoesting heeft meegemaakt. Hoewel sommige exegeten van mening zijn dat de verwoesting metaforisch opgevat dient te worden, zijn de stijl en bewoordingen van de verzen vergelijkbaar met die de Koran voor de verwoesting van zo vele andere oude volkeren gebruikt.

20. En er kwam helemaal van het verafgelegen deel van de stad⁷ een man aanrennen, die tot hen zei: “O mijn volk! Volg de boodschappers (*die tot jullie zijn gezonden door God*).”
21. “Volg degenen die geen vergoeding van jullie vragen (*voor hun diensten*) en die zelf recht geleid zijn.”
22. “En wat voor reden heb ik dat ik Hem niet zou aanbidden die mij [*met een specifieke karakter*] gevormd heeft en tot Wie jullie allen teruggebracht zullen worden?”
23. “Zal ik mij, in plaats van Hem, goden aannemen wier voorspraak mij in het geheel niets zal opleveren, als de Barmhartige mij iets kwaads wil aandoen, noch kunnen zij mij verlossing brengen?”
24. “Ik zou inderdaad, als ik dat zou doen, in duidelijke dwaling verkeren.”
25. “Maar ik geloof ongetwijfeld in jullie Heer, dus luister (*aandachtig*) naar mij!”
26. (*Maar zij doodden hem*). Er werd (*als verwelkoming tegen hem*) gezegd: “Treed het paradijs binnen!”⁸ Hij zei: “Ach had mijn volk dat maar geweten,”
27. “Hoe mijn Heer mij vergiffenis heeft geschonken en mij tot een van de geëerden gemaakt heeft (*met bijzondere gunsten*)!”
28. En Wij hebben na hem uit de hemel geen scharen (*van engelen*) tot zijn volk neergezonden (*om hen te vernietigen*): en noch hebben Wij zoiets ooit (*op deze manier*) neergezonden.
29. Het was slechts één enkele schreeuw [*een hard geluid als van een blikseminslag*], en zie! Zij waren uitgedoofd.⁹
30. Ach, helaas voor de dienaren van God (*die er niet in slagen Hem te dienen*)! Telkens wanneer er een boodschapper tot hen kwam, hebben zij hem bespot.
31. Hebben zij niet gezien hoeveel generaties Wij vóór hun tijd vernietigd hebben, die nooit tot hen terugkeren?
32. Maar, allemaal zonder uitzondering, zullen zeker voor ons worden voorgeleid.¹⁰

⁷ Deze zelfde woorden worden door de man, die de profeet Mozes – vrede en zegeningen zij met hem – op de hoogte stelde van de plannen om hem te grijpen (zie soera 28:20) gebruikt. Zoals gesuggereerd wordt door vers 28:20 - en duidelijk vermeld wordt in 40:28 - (red.), behoorde deze man tot de leden van het paleis en hield zijn geloof voor zich. Dus de man die de boodschappers te hulp schoot, zou iemand kunnen zijn die tot de leidende groep behoorde, en die zelf al in de boodschappers geloofde en tot dan toe zijn geloof geheim had gehouden.

⁸ Veel exegeten menen dat het paradijs dat hier wordt genoemd, het paradijs is waar God zijn gelovige, rechtschapen dienaren in het hiernamaals zal laten binnegaan. Dus het vers vertelt ons dat deze dappere man, die volledige steun gaf aan de boodschappers, tot het paradijs zal worden toegelaten, waar hij speciaal behandeld zal worden. Het kan echter ook zijn dat het vers met het paradijs naar de plaats in de tussenliggende wereld (in het graf) verwijst (*Barzakh*), alwaar hij tot de dag van wederopstanding zijn bestemming in het paradijs zal aanschouwen (red.).

⁹ Hoewel in sommige verzen (zoals 3:124-125; 8:9; 33:9) staat dat God de Almachtige legers van engelen en onzichtbare legers uit de hemel neergezonden heeft, kwamen zij voor positieve, belangrijke doelen, namelijk om de gelovigen aan te moedigen en te versterken in hun strijd tegen de ongelovige, onrechtvaardige volkeren en om hun overwinning te garanderen. God stuurt geen legers om verdorven, misdadige volkeren te vernietigen; Hij vernietigt hen door een [natuur-]ramp. De drie engelen die Hij vóór de vernietiging van het volk van de profeet Lot – vrede zij met hem – stuurde vormden geen “leger” en hadden andere bedoelingen, zoals het geven van het goede nieuws aan Abraham van de geboorte van Isaac, vrede zij met hem. De mensen van Lot werden door een hard geluid [zoals een blikseminslag] en een stenenregen vernietigd. God heeft die engelen aan die taak laten deelnemen, omdat het Zijn werkwijze is om engelen deel te laten nemen aan elke gebeurtenis in het heelal.

¹⁰ De laatste twee verzen verwerpen resoluut iedere leer of bewering, zoals reïncarnatie die stelt dat zondige mensen zullen blijven terugkeren naar de wereld in nieuwe en verschillende lichamen tot zij hun zielen hebben gezuiverd. In plaats van terugkeren, verklaren de verzen duidelijk dat zij voor God voorgeleid zullen worden om beoordeeld te worden. De verzen verwerpen tevens de shi'itische leer van *radj'ah*, die stelt dat sommige onderdrukkers – vooral degenen die de leden van het Huis van de Profeet hebben onderdrukt – en hun

33. Een duidelijk teken (*van Gods eenheid en heerschappij*) voor hen is de dode aarde: Wij doen haar weer herleven en brengen er graan uit voort, zodat zij (*nadat het noodzakelijke proces is doorlopen*) ervan eten.
34. En Wij hebben daarop tuinen van dadelpalmen en druivenstruiken gemaakt en Wij hebben er bronnen laten ontspringen;
35. opdat zij van de vruchten daarvan kunnen eten (*die Hij voortbrengt*) en genieten van wat zij met hun eigen handen hebben gemaakt.¹¹ Zullen zij dan nog geen dank betuigen?
36. Geprezen is Hij, De meest Glorieuze (*absoluut verheven boven het hebben van een gezelschap of partner*), Die alles in paren schiep uit wat de aarde voortbrengt, alsook uit henzelf en uit wat zij (*nog*) niet kennen.¹²
37. Een (*ander*) duidelijk teken voor hen, is de nacht, Wij onttrekken (*het licht*) van de dag, en zie, zij zijn in duisternis.
38. En de zon zweeft in haar vaste baan, tot een bepaalde tijd, naar haar rustplaats (*voor de stabiliteit van haar systeem*).¹³ Dit is de plechtige verordening van de meest

slachtoffers nog vóór het Einde der Tijden naar de wereld teruggebracht zullen worden, zodat de laatstgenoemde wraak kunnen nemen op hun onderdrukkers.

¹¹ Er zijn twee vormen van vertaling van deze tekst mogelijk: 1- Ze hebben het niet eigenhandig gemaakt, maar God heeft het voor hen gecreëerd, 2- van wat zij met eigen handen hebben gemaakt kunnen zij eten (red.)

¹² Er wordt hier gerefereerd naar de moderne pariteittheorie, de grootse wetenschappelijke waarheid die de mensen van toen nog niet wisten (red.). Alles wat in het heelal leeft en niet leeft bestaat namelijk uit paren; we kunnen een tegenstelling en aanvulling zien in alle geschapen dingen en wezens, zowel in fysieke, chemische, als morele of psychologische kwaliteiten. Recente ontdekkingen van complementariteit en tegenstellingen in de subatomische deeltjes kunnen een voorbeeld zijn van het soort paren die wij niet direct zien. Er zullen nog vele andere voorbeelden van “paren” bestaan waar wij nog niet van afweten.

¹³ Het origineel van deze zin bestaat uit vier woorden. Het gedeelte vertaald met “in haar vaste baan, tot een bepaalde tijd, naar haar rustplaats (voor de stabiliteit van haar systeem),” is: *li-moestaqarrin lahaa. Moestaqarr* betekent koers of baan, stabiliteit en de plaats en tijd van stabiliteit; het voorzetsel *li* indiceert zowel de reden als het doel (“voor”), de koers van een beweging (“in of langs”) en eindbestemming (“naar” of “richting”). Dus het gedeelte *li-moestaqarrin lahaa* wijst op vier feiten met betrekking tot de zon of haar systeem: zij beweegt voor een (bepaalde) tijd, in/langs een voor haar bepaalde koers, naar haar rustplaats, voor het heil van de stabiliteit van het systeem. We maken uit de context van de zin op dat de zon niet bewegingsloos is en een vitale functie heeft in de universele orde.

In de afgelopen decennia hebben zonneastronomen kunnen waarnemen dat ook de zon in feite [een omwenteling kent en dus] niet bewegingsloos is. Zij trilt, beeft en luidt continu als een gong waarop geslagen wordt. Deze trillingen van de zon verschaffen vitale informatie over de diepten van de zon, haar verborgen lagen. Deze informatie heeft tevens invloed op de berekening van de leeftijd van het heelal. Precies weten hoe de zon intern draait, is tevens belangrijk voor het testen van Einsteins relativiteitstheorie. Zoals vele andere belangrijke ontdekkingen in de astronomie, was ook deze ontdekking over de zon totaal onverwacht. Toen ontdekt werd dat de zon trilt en geluiden produceert, zeiden sommige astronomen dat de zon als het ware een symfonieorkest is, waarvan alle instrumenten gelijktijdig bespeeld worden. Alle vibraties samen vormen soms een net van trillingen op de oppervlakte van de zon die duizenden malen sterker is dan een willekeurige trilling. (Bartusiak, M. 61-68).

Enkele decennia voor deze volledig onverwachte ontdekking in de astronomie werd gedaan, schreef Said Nursi als commentaar op dit vers in *Moehakemat* (“Redeneringen”), 68-69:

“Zoals het woord *tadjrî* (dat “stroomt/vloeit/beweegt/vaart/zweeft e.d.” kan betekenen) op een stijl wijst, toont het gedeelte van de zin *li-moestaqarrin lahaa* (“de koers die voor haar bepaald is, tot een termijn, naar haar rustplaats voor de stabiliteit van haar systeem”) een realiteit aan. De zon, die als een schip dat gebouwd is van goud, in de oceaan van de hemelen die samengesteld zijn uit ether reist en drijft, wordt in een *hadith* als een uitgestrekte en gespannen golf beschreven. Hoewel zij in haar koers of baan trilt en beeft, gebruikt de Koran het woord *reizen* of *zweven*, omdat mensen haar zien bewegen. Niettemin, aangezien de oorsprong van de aantrekkingskracht beweging is, beweegt en trilt de zon in haar baan. Door deze trilling, die het wiel is van haar figuratieve beweging, worden haar satellieten aangetrokken en beschermd tegen vallen en verstrooiing.

- Glorieuze met onweerstaanbare macht (*aan Wiens almachtige verordening het gehele universum onderworpen is*), de Alwetende.
39. En voor de maan hebben Wij standen verordend, zodat zij uiteindelijk terugkeert tot [*de vorm van*] een oude verschrompelde tak van de palmboom.
40. De zon mag de maan niet inhalen, noch kan de nacht de dag voorbijstreven. Alle (*hemellichamen en systemen*) zweven in een hemelbaan (*die voor elk van hen bepaald is*).
41. Een (*ander*) teken voor hen is dat Wij hun nakomelingen in het volgeladen schip dragen (*met henzelf en hun lading zonder te zinken*).
42. En Wij hebben voor hen het gelijke daaraan geschapen (*voor lucht- en landreizen*) waarop zij rijden, (*vliegen en/of varen*).¹⁴
43. Als Wij willen, zorgen Wij ervoor dat zij verdrinken en er is geen enkele hulp voor hen (*tegen Onze wil*) noch kunnen zij gered worden (*van verdrinking*),
44. Behalve door een genade van Ons en (*Onze toestemming aan hen*) om te genieten op aarde voor een (*vastgestelde*) termijn.¹⁵
45. Wanneer tot hen gezegd wordt: “Behoed jullie tegen wat vóór jullie ligt en wat achter jullie ligt (*aan onvergeeflijke zonden en de bestraffing die zij in de wereld of in het hiernamaals zullen brengen en in het verleden gebracht hebben toen ze door eerdere volkeren begaan werden*), opdat jullie genade wordt betoond (*door middel van een goed, deugdzzaam leven in de wereld en eeuwig geluk in het hiernamaals*).”
46. Maar er komt geen duidelijk teken tot hen van de tekenen van hun Heer (*een openbaring van Zijn openbaringen*), of zij keren zich in afgunst ervan af (*wegens de waarschuwing die daarin wordt gegeven*).
47. En wanneer tot hen gezegd wordt: “Geef uit (*aan de behoeftigen*) van wat God aan jullie als levensonderhoud gegeven heeft”, dan zeggen zij die niet geloven tot degenen die wel geloven: “Moeten wij dan voedsel geven aan wie God het had kunnen geven als Hij dat had gewild”? Jullie verkeren slechts in een duidelijke dwaling.”
48. En zij zeggen (*spottend*): “Wanneer zal deze belofte (*van de wederopstanding en het oordeel*) bewaarheid worden, als jullie waarheidsgetrouw zijn?”

Wanneer een boom trilt, vallen zijn vruchten. Maar wanneer de zon trilt en beeft, worden haar vruchten (satellieten) juist beschermd tegen vallen.

Wijsheid vereist dat de zon dient te bewegen en te reizen op haar mobiele troon (haar koers of baan) vergezeld door haar soldaten (haar satellieten). Want de goddelijke macht heeft bepaald dat alles beweegt en heeft niets tot absolute rust of bewegingloosheid gedoemd. De goddelijke genade staat niet toe om tot stilstand gedoemd te worden, wat de oorzaak van de dood is. Dus, de zon is vrij, zij kan reizen op voorwaarde dat zij de wetten van God gehoorzaamt en de vrijheid van anderen niet verstoort. Dus, het kan zijn dat zij reist of haar reizen kan ook figuurlijk bedoeld zijn. Niettemin, wat belangrijk is voor de Koran is de universele orde (van het zonnestelsel), waarvan het wiel de zon en haar beweging is. Door middel van de zon wordt de stabiliteit en orde van het systeem gegarandeerd.”

¹⁴ Veel commentatoren denken dat met “het volgeladen schip”, dat in vers 41 genoemd wordt, de ark van de profeet Noach wordt bedoeld. Hoewel het ook deze betekenis kan hebben, wanneer het met dit vers (42) en vergelijkbare verzen, zoals 40:80 en 43:12, in overweging wordt genomen, kunnen we concluderen dat het ook naar de schepen als transportmiddel op zee en andere middelen en dieren voor het vervoer over water, lucht en land verwijst. Het is nu in de moderne tijd wel bekend dat er andere soorten schepen zijn zoals ruimteschepen, maar ook vliegtuigen e.d., die bij het concept ‘het gelijke daaraan’ past en in de tijd van de openbaring niet bekend waren (red.)

¹⁵ De termijn is ofwel het einde van het leven dat door God (voor-)bestemd is voor iedere persoon of het uitstel dat aan de *onrechtvaardigen* verleend wordt, opdat zij hun weg opgeven en de ware leiding accepteren.

49. Zij wachten slechts op een enkele schreeuw (*een hard geluid als van een blikseminslag*) die hen onverwachts zal grijpen, terwijl zij (*achteloos onder elkaar over hun wereldse zaken*) aan het twisten zijn.¹⁶
50. Dan zullen zij niet eens in staat zijn om een testament op te stellen (*zo plotseling zal het hen overkomen*) noch tot hun families terug te keren.
51. En er zal op de hoorn geblazen worden en zie, dan zullen zij zich vanuit hun graven naar hun Heer haasten.
52. Zij zullen roepen: “Wee ons! Wie heeft ons uit onze rustplaatsen laten opstaan?”¹⁷ (*Wij beseffen nu dat*) dit is wat de Barmhartige ons beloofd had; en de boodschappers spraken de waarheid!”
53. Het is slechts één enkele schreeuw (*een hard geluid als van een donderslag*), en zie, zij zullen allen (*opstaan en*) gezamenlijk bij Ons (*ter beoordeling*) voorgeleid worden.
54. Op die Dag zal geen ziel het minste onrecht worden aangedaan, noch zullen jullie beloond worden behalve voor wat jullie deden.
55. Voorzeker, de bewoners van het paradijs zullen zich op die Dag aangenaam bezighouden, (*genietend van de zegeningen van het paradijs die God uit Zijn genade hen royaal zal schenken, in ruil voor hun goede daden*).
56. Zij en hun echtgenoten zitten in een (*aangename*) schaduw (*vrij van alle verontrustende sferen*), achteroverleunend op hoge rustbanken (*als tronen*).
57. Zij zullen daarin de vruchten plukken (*van hun goede daden in de wereld*) en zij zullen alles hebben waar zij om vragen.¹⁸
58. “Vrede!” is het woord (*ter verwelcoming van Zijn gelovige dienaren*) van de Barmhartige Heer .
59. “En zonder jullie vandaag [*van de gelovigen*] af, o jullie ongelovige misdadigers! ”
60. “Heb Ik geen convenant met jullie gesloten, O kinderen van Adam, dat jullie de Satan niet zouden dienen? Voorwaar, hij is zeker een duidelijke vijand van jullie.”

¹⁶ Dit vers vestigt de aandacht op het feit dat de ongelovigen, in het bijzonder de rijken onder hen, meestal in twisten over wereldse zaken verwickeld raken, waarbij ze de waarschuwingen van God volledig verwaarlozen. Dit leidt tot veel problemen, zoals oorlogen en maatschappelijke onrust, die hen in de wereld bezighoudt terwijl het Laatste Uur zal aanbreken wanneer zij weer in dergelijke twisten verwickeld zijn.

¹⁷ Deze verklaring onthult twee feiten met betrekking tot het leven in het graf. Een daarvan is dat, vergeleken met de verschrikkingen van de Wederopstanding en de Plaats van de Grote Bijeenkomst en de bestraffing in de hel, het lijden in het graf zal zijn als tijdens een slaap, gekweld worden door nachtmerries. Het andere is wat: ‘Ali, de vierde kalief – moge God tevreden met hem zijn – zegt dat het leven op aarde als een slaap is en dat mensen pas wakker zullen worden wanneer zij sterven. Vanuit het perspectief van de geloofswaarheden en de waarheid betreffende de schepping en het leven, is het wereldse leven dus als een droom. Wanneer mensen sterven, zal hun gezichts- en waarnemingsvermogen veel scherper worden (zie soera 50:22). Vergeleken met het eeuwige leven in de andere wereld, zal het leven in het graf als een droom tijdens de slaap zijn. Alle waarheden zullen in het hiernamaals in al hun duidelijkheden gemanifesteerd worden.

¹⁸ Het origineel van de zinsnede “*genietend van de zegeningen (van het paradijs die God uit Zijn genade hen royaal zal schenken, in ruil voor hun goede daden*” in vers 55 hierboven, betekent *faakihoen* letterlijk: “de vruchten plukken”. Een vergelijkbare betekenis wordt in dit vers gegeven, waar het woord *faakihah* (letterlijk: “vruchten”) is gebruikt. Dit toont een van de wonderbaarlijke aspecten van de stijl van de Koran aan. Dat wil zeggen, dat er in vers 54 aangegeven wordt dat mensen beloond zullen worden voor wat zij in de wereld gedaan hebben. Zoals bekend is, duidt fruit op het uiteindelijke product in het leven van een boom of, metaforisch gesproken, het resultaat van een inspanning. De verzen 55 en 57 geven dus aan dat de daden van mensen in de wereld als zaden zijn, die op het veld van het hiernamaals gezaaid worden. Elke goede zaad zal dan uitgroeien tot een boom met vele vruchten, bij de gratie van God, naargelang wat het waard is, variërend van mens tot mens, afhankelijk van het niveau van zijn of haar rechtschapenheid en de integriteit waarmee het gedaan wordt. De zegeningen van het paradijs zullen die “vruchten” zijn. Maar, puur uit genade, zal God hen meer geven dan ze verdienen, zodat zij alles hebben waar zij naar verlangen en om vragen.

61. “En dat jullie alleen Mij zouden dienen. Dit is het rechte pad (*voor jullie om te volgen*).”
62. “Toch heeft hij [*Satan*] er zeker voor gezorgd dat uit jullie midden velen afdwaalden. Hadden jullie niet moeten nadenken en je zorgen maken om er lering uit te trekken?”
63. “Dit is de hel, waarmee jullie (*herhaaldelijk*) werden bedreigd.”¹⁹
64. “Treed haar vandaag binnen (*om te branden*) wegens jullie (*hardnekkig*) ongeloof.”
65. Op die Dag zullen Wij hun monden verzegelen, maar hun handen zullen tot Ons spreken en hun voeten zullen getuigen van alles wat hun verdiensten waren (*in de wereld*).²⁰
66. Als Wij hadden gewild, dan zouden Wij zeker het gezichtsvermogen van hun ogen uitwissen en zij zouden zich willen haasten (*op zoek*) naar het rechte pad. Maar hoe zouden zij dan in staat zijn om hun weg te zien (*en te vinden*)?²¹
67. En als Wij hadden gewild, dan zouden Wij hen op hun plaatsen van vorm doen veranderen zodat ze niet meer in staat zouden zijn om vooruit te gaan of terug te keren.
68. Wie Wij lang laten leven, laten Wij ook achteruitgaan in zijn schepping (*zodat hij na sterk te zijn geweest, terugkeert naar zijn zwakke situatie als dat van een kind, naar onwetendheid na kennis te hebben verworven, naar vergeetachtigheid na zich alles te hebben herinnerd*). Zullen zij er dan niet over nadenken en er van leren?
69. Wij hebben hem (*de Boodschapper*) het dichten niet geleerd, dat is niet passend voor hem.²² Dit is slechts een vermaning (*om van te leren en ter herinnering*), en een duidelijke Koran, (*en een duidelijk sprekende door God geopenbaarde verkondiging*).

¹⁹ De Koran bedreigt ons herhaaldelijk met de hel en waarschuwt ons ervoor. God maakte de eerste waarschuwing toen de Satan voor Adam, na Adams schepping, weigerde te knielen en hem toegestaan werd om de mensheid, tot het einde der tijden, te proberen misleiden: “*over geen enkele van Mijn dienaren zul jij enige macht hebben, tenzij zij jou navolgen in dwaling (als rebel tegen Mij. En voor allen (al die opstandige mensen), is de hel de beloofde plaats.*” (15:42-44).

De Koran heeft veel van dit soort herhalingen. Het is niet alleen het Boek van de wet, gebed, wijsheid, aanbidding en dienstbaarheid aan God, maar ook van geboden en uitnodigingen, bezweringen en reflectie, goede tijdingen en vermaningen. Het is een heilig boek, dat vele boeken bevat voor al onze geestelijke behoeften; een hemels boek dat, als een heilige bibliotheek, vele boeken bevat waaruit alle heiligen, vooraanstaande, rechtschapen mensen, gezuiverde en onderscheiden geleerden en zij die goed thuis zijn in kennis van God, hun eigen specifieke wegen hebben afgeleid en die iedere weg verlicht en tegemoetkomt aan de behoeften van hun volgelingen. Het is op grond hiervan en het feit dat alle leerstellingen van de Koran herhaald dienen te worden om uit te leggen en in de geesten en harten van mensen te vestigen dat de Koran vele herhaalde verklaringen heeft. Niettemin, in de meeste gevallen zijn zij [de verzen en passages die herhaald worden] van het soort, dat waarheden vanuit verschillende perspectieven en in verschillende stijlen kunnen worden uitgelegd, naar gelang de verschillende omstandigheden, tijden, zaken en toehoorders. De Koran noemt deze stijl *tasrief*.

²⁰ Dit vers heeft twee betekenissen of zijn betekenis heeft twee aspecten van benadering. Een daarvan is dat, omdat het hiernamaals de plaats zal zijn waar alles tot leven zal komen (zie ook soera 29:64; 25:12, voetnoot 4), de lichaamsdelen van mensen als getuige voor of tegen hen zullen optreden. Ten tweede, de overtuigingen en daden van iedereen zijn op de lichaamsdelen terug te vinden en mensen met een speciaal inzicht kunnen de sporen ervan zelfs in deze wereld waarnemen, [waarschijnlijk zullen zij sporen vinden, getuige het sporenonderzoek van deze tijd. Het is toch ook dezelfde God, Die, wonder boven wonder onze tong, een stuk vlees, laat praten terwijl het voor ons heel normaal lijkt. Dus is Hij wel degelijk bij machte om ook de ledematen te laten praten. (red.).

²¹ Dit vers betekent dat God de mens met het vermogen en de nodige organen uitgerust heeft om de waarheid te zien. Maar de ongelovige mensen zijn dit vermogen vanwege hun halsstarrige verwerping van de waarheid (red.) verloren en hebben deze organen functieloos gemaakt en dus is het alsof zij blind zijn en het rechte pad niet kunnen vinden.

70. Zodat hij (*de Boodschapper*) daarmee, degenen die (*echt*) in leven zijn (*en dus kunnen nadenken over de waarheid en die kunnen zien en horen*) waarschuwt en opdat het woord (*van het Goddelijk oordeel*) tegen de ongelovigen bewaarheid wordt.
71. Hebben zij dan niet nagedacht over wat Wij (*als tekenen van Onze heerschappij*), uit Onze handen hebben voortgebracht en vormgegeven, Wij voor hen vee hebben geschapen zodat zij nu daarvan de eigenaren zijn?
72. Wij hebben deze aan hen onderworpen, zodat zij sommigen onder hen als hun rijdieren gebruiken en van sommigen hun voedsel verkrijgen.
73. En zij hebben er vele andere voordelen van en (*verschillende*) soorten drank. Zullen zij dan geen dank betuigen?
74. Toch hebben zij zich goden genomen naast God, (*in de verwachting*) dat zij misschien hulp zullen krijgen (*van hen*).
75. Zij (*de valse goden*) zijn niet in staat om hen te helpen; integendeel, zij (*de veelgoden aanbidde*) zijn een (*ondersteunende*) menigte voor hen (*de valse goden*) en zij zullen allen (*op de Dag des Oordeels*) voorgeleid worden voor bestraffing.²³
76. Dus laat hun (*lasterlijk*) gepraat (*over God en jou*) je niet bedroefd maken (*O Boodschapper*). Voorzeker, Wij weten wat zij in het geheim en wat zij in het openbaar (*aan woorden en daden*) bezigen.
77. Heeft de mens er niet over nagedacht dat Wij hem uit een druppel (*vruchtbare*) vloeistof geschapen hebben? Toch gedraagt hij zich als een openlijke, felle tegenstander (*zelfzuchtig de waarheid aanvechtend*).

²² Aanvullend op het oordeel van de Koran over dichters (en poëzie) in soera 26:224-227 en de bijbehorende toelichtingen in de voetnoten 42 en 43, kunnen we hier de volgende verklaring van Said Nursi aan toevoegen, waarom poëzie niet past bij de Boodschapper van God, vrede en zegeningen zij met hem.

“Aangezien de wijze Koran eindeloos veel briljante en uitgebreide waarheden omvat, is hij vrij van en superieur ten opzichte van de fantasieën van veel poëzie. De Koran, met wonderbaarlijke uitdrukkingen, is niet beperkt tot een vers maar zet, ondanks zijn perfecte ordening en rangschikking, de schoonheid en orde van het Boek van het heelal in zijn welgeordende stijlen uiteen. Daarom staat zijn vrijheid van (poëtische) beperkingen elk vers toe om contact te leggen met andere verzen in een allesomvattende context. Dergelijke verbanden geven de betekenis aan zijn verschillende verzen in een interactieve relatie met elkaar.

Zo zijn er duizenden boeken (Korans) in de Koran, elk aangenomen door een ander pad of wetschool binnen de islam. Bijvoorbeeld, soera al-Ikhlaas van 6 verzen bevat een schat aan kennis van de goddelijke eenheid die bepaald wordt door 36 manieren van lezen van de soera al-Ikhlaas (zie soera 112, voetnoot 4). Dit is vergelijkbaar met de manier waarop elke ster, schijnbaar willekeurig, (als vanuit een centrum) een verbindingslijn uitgeeft naar iedere andere ster in de omgeving. Nog duidelijker, deze verzen zijn met elkaar op dezelfde manier verweven zoals alle cellen en organen in een lichaam onderling verbonden zijn. Een dergelijk netwerk geeft de verborgen relatie tussen alle schepselen weer. Dit is dezelfde relatie die tussen de verzen van de Koran teruggevonden kan worden. Dus het kan zichzelf niet ontwerpen volgens het menselijke systeem van poëzie. Beschouw de perfecte orde in de schijnbare wanorde en leer er iets van. Begrijp één betekenis van: “*Wij hebben hem het dichten niet geleerd; dat is niet passend voor hem.*”

Begrijp ook uit de betekenis van “dat is niet passend voor hem” dat poëzie ernaar neigt om onbeduidende en oninteressante zaken mooier voor te stellen met grandioze voorstellingen en fantasieën om ze aantrekkelijker te maken. Maar de waarheden in de Koran zijn zo groot en verheven, zo briljant en uitstekend, dat zelfs de grootste en meest briljante poëtische voorstellingen dof en betekenisloos lijken.” (*De Woorden*, “Het 13de woord”, 156-157).

²³ De afgodendienaren nemen zich vele goden in de hoop dat die zogenoemde goden hen bij hun wereldse zaken helpen. Onder hen zijn afgoden, duivels, enkele onzichtbare krachten, zoals “goede” of “kwade” geesten, engelen, sommige machtige of heilige mensen en profeten, enz. Maar, zij denken en begrijpen echter niet dat zijzelf degenen zijn die hen de positie van goddelijkheid geven en hen en masse dienen. Zij en hun goden die uit steen of hout uitgehouwen zijn, de duivels en wrede tirannen of machtige personen die opstandig waren tegen God, zullen op de Dag des Oordeels opgeroepen worden om gestraft te worden.

78. En hij bedenkt een vergelijking [*parabel*] voor Ons, terwijl hij zijn eigen oorsprong en schepping vergeet. Hij zegt [*met een stuk bot in zijn hand*]: “Wie zal het leven geven aan deze botten wanneer zij helemaal weggerot zijn?”
79. Zeg: “Hij, Die ze de eerste keer [*uit het niets*] heeft doen ontstaan, zal hen weer doen herleven. Hij heeft volledige kennis van (*elke vorm, functie en mogelijkheid van*) iedere schepping (*en van alles wat Hij geschapen heeft, kent Hij ieder detail tot in alle dimensies van tijd en ruimte*).”²⁴
80. Hij is degene, Die voor jullie van de groene boom vuur heeft gemaakt, en zie, jullie kunnen er vuur mee ontsteken.²⁵
81. Is Hij, Die de hemelen en de aarde geschapen heeft niet in staat om (*uit verrotte botten*) hun (*wiens botten onder de grond helemaal weggerot zijn*) gelijkenis te scheppen?²⁶ Natuurlijk is Hij daartoe in staat; Hij is de Opperste Schepper, de Alwetende.
82. Wanneer Hij wil dat er iets is, dan zegt Hij slechts: “Wees!” en (op hetzelfde moment) is het er.
83. Geprezen is dus Hij, [*de meest Glorieuze met onweerstaanbare macht*] in Wiens Hand de absolute heerschappij van alle dingen ligt²⁷ en tot Hem zullen jullie worden teruggebracht.

²⁴ Dat betekent: God heeft talloze manieren om te scheppen, zo kan Hij scheppen en herscheppen op welke wijze Hij maar wil. Voorts heeft Hij volledige kennis van alles wat Hij geschapen heeft. Hij vergeet nooit iets. Dus, kan Hij Die in eerste instantie uit het niets geschapen heeft, toen er nog geen voorbeeld was om van over te nemen, niet kunnen herscheppen? De eerste keer ‘uit het niets iets doen ontstaan’ is dus veel moeilijker dan iets opnieuw te scheppen, maar Hij kent moeite noch moeilijkheid (red.)

²⁵ Dit vers heeft een zeer subtiële betekenis. Het legt uit hoe God leven kan geven aan verrotte botten en suggereert dat God onverwachte dingen voortbrengt vanuit hun tegengestelden of uit dingen waarvan het ons onmogelijk lijkt dat hun tegengestelden voortgebracht zouden kunnen worden. Dat is volgens de klassieke commentatoren, wat hier met de groene boom wordt bedoeld, een nieuwe boom waarin het watergehalte hoog is, zijn de Markh en ‘Afaar bomen, die in de Arabische woestijn groeien en waar mensen vuur van ontsteken. Het vers refereert, volgens sommige hedendaagse geleerden, ook naar aardolie. Zoals bekend, wordt aardolie gevormd uit afgestorven planten, die ooit eens groen waren. In het verleden gebruikten mensen in landen zoals Azerbaidjan aardolie, die op het aardoppervlak stroomde zonder te weten dat het aardolie was om er vuur mee te ontsteken. Het is mogelijk dat er een verband is tussen dit en de aanbidding van vuur. Het is ook een feit dat Saoedi-Arabië, die ooit rijk was aan groen, nu een olierijk land is. Kortom, God scheidt zoals Hij wil dingen uit hun tegengestelden.

²⁶ Dat betekent dat Hij ieder menselijk wezen uit een eenvoudige materie als een druppel vruchtbare vloeistof scheidt. Hij scheidt ook veel dingen bijna uit het niets. Het is ook Hij Die de hemelen en de aarde geschapen heeft, waarvan de schepping veel moeilijker is dan de schepping van de mensheid (zie ook soera 40:57). Dus kan Hij de gelijkenis van de mensheid uit weggerotte botten scheppen of herscheppen. De Boodschapper van God – vrede en zegeningen zij met hem – zei dat een substantiële materie van het menselijke lichaam niet wegrot. God zal de mens uit deze materie herscheppen.

²⁷ Het origineel van “de absolute overheersing van alle dingen” is *malakoet*. Omdat het werkelijke bestaan en de oorsprong van een woord in zijn onzichtbare betekenis [de gevoelsmatige lading van dat woord] ligt, terwijl het woord gevormd uit letters slechts dienst doet om het te vertegenwoordigen, ligt het bestaan van elk ding en iedere gebeurtenis in het heelal in zijn immateriële essentie, die puur en onbegrensd is door de materie. Dit wezenlijke bestaan heeft gradaties van de manifestatie. Een van de zuivere, immateriële rijken waar een manifestatie van zekere mate plaatsvindt, wordt “het rijk van de pure soevereiniteit” (*malakoet*) genoemd. Terwijl God in de materiële, zichtbare wereld van achter de sluier van causaliteit handelt (over de reden waarom Hij dat doet, zie: soera 18:22, voetnoot 13), handelt Hij in het rijk van Pure Soevereiniteit zonder enige sluier. Dus, Zijn spreken of bevelen in deze wereld is identiek met Zijn schepping, die onmiddellijk is. Deze scheppingsdaad vindt doorgaans plaats in of wordt in een geleidelijk proces overgebracht naar de materiële wereld. Niettemin gebeurt het ook zo snel in deze wereld dat wij het ervaren alsof het in een enkel ogenblik gebeurde.

Om de schepping van God of het maken van alles op één enkel bevel te kunnen bevatten, kunnen we het besturingssysteem van computers en het “verbaal” schrijven met computers in beschouwing nemen. Het besturingssysteem van computers bestaat uit bevelen en de woorden die door op de toetsen te drukken worden gevormd, worden dan op de monitor getoond. Net zoals dit, werkt het scheppen van God of het maken van het bestaan van bevelen of, met andere woorden, de goddelijke spraak werkt net als de macht of de macht werkt via het woord. (God weet het beter.)